

اسکارو ترامپ

اسکار ۲۰۱۹ که صبح دوشنبه به وقت ایران مراسمش برگزار و برندگان آن معرفی شدند، از نظر تأثیرپذیری از همین تدفغه‌ها و ملاحظات اجتماعی جامعه آمریکا، تاریخی و بی‌نظیر توصیف شده است: اسکاری با بیشترین تنوع نژادی و قومیتی در میان برندگان و بیشترین برندگان اسکار زن در تاریخ اسکار. مثلا سیاه‌پوستان یعنی همان‌ها که جوامع مدنی‌شان در دوره ترامپ بیش از دیگر دوره‌ها معترض‌اند، در اسکار ۲۰۱۹ جوایزی متعددی ازجمله بهترین بازیگر نقش‌های مکمل مرد و زن و بهترین فیلم‌نامه غیراقتباسی را از آن خود کردند، یک مرکزی هم جایزه بهترین کارگردانی و بهترین فیلم خارجی و یک مصری‌تبار نیز برنده جایزه بهترین بازیگر نقش اول مرد شدند تا متنوع‌ترین مراسم اسکار از نظر قومیتی را خلق کنند.اسکار امسال با تأکید بر گرایش و ارزش‌هایی تاریخی شد؛ یعنی توجه به اقوام و رنگین‌پوستان و زنان که رئیس‌جمهور حال حاضر این کشور دارای جایزه اسکار، درست در همین دو حوزه با چالش‌ها و حاشیه‌های جدی در تنها این دو سال اول ریاست‌جمهوری‌اش مواجه شده است.

کلیشه‌ها و ارزش‌های هالیوود و اسکار در حال تغییر است. زمانی ارادل و اوپاش و نوکران و رانندگان، سیاه‌پوست بودند؛ اما بهترین فیلم اسکار ۲۰۱۹ (به نام کتاب سبز) داستان یک نوازنده موسیقی سیاه‌پوست است که راننده‌اش یک سفیدپوست است؛ اما سیاه‌پوست برای نخستین بار فیلمی مورد توجه اسکار (به نام پلنگ سیاه) ساخت که قهرمان فیلم (از جنس سوپرمن‌ها) یک سیاه‌پوست است؛ نقش‌های خادم و مخدوم در هالیوود جابه‌جا شده‌اند. حال سؤال این است که آیا توزیع گرایشی- ارزشی جوایز اسکار ۲۰۱۹ را می‌توان به منزله پیامی به و تقابلی با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور کنونی آمریکا، دانست؟ حتی فراتر از این، اسکار امسال را می‌توان نشانه پیش‌بینی‌کننده و آینده‌بینی در حال تغییر آرا و نظرات (سیاسی) افکار عمومی آمریکا تلقی کرد؛ یا به هر دو سؤال با احتیاط‌های لازمه تحلیل علمی، مثبت است. دست‌کم می‌توان به ضرس قاطع گفت که بخش‌هایی متفّد از جامعه آمریکا با نیامی‌اش از اسکار ۲۰۱۹ که ارائه داده‌اند، رویآوری خود را با ارزش‌های ترامپ نشان داده‌اند؛ اما اگرچه نخبگان و گروه‌های جامعه آمریکا که اینک برای دفع‌اع از ارزش‌های خود در برابر ترامپیسم به طور گسترده و روزافزون به میدان آمده‌اند، در انتخابات دو سال آینده آمریکا ترامپ را با چالش جدی و سخت مواجه می‌کنند؛ اما نباید از شکاف تازه‌عین نخبه‌توده در جامعه آمریکا که تاکنون به نفع ترامپ تمام شده و او را با کاخ سفید برد، غافل بود. هر چند که اسکار نشانه‌های امیدوارکننده‌ای از قدرت روزافزون مخالفان او بدهد.

«مدرس و پژوهشگر فرهنگ و ارتباطات

برای نسل آینده چه می‌ماند؟

با مروری گذرا بر قوانین موجود، خلل و فرج زیادی مشاهده می‌شود. روزنه‌هایی که موجب می‌شود سازمان متولی اراضی تنها بتواند روند تملک و تغییر کاربری‌ها را کندتر کند اما هرگز متوقف نمی‌کند. بسیاری از قوانین حفاظتی این سازمان زمانی صورت می‌گیرد که متقاضیان نیاز به گرفتن سند مالکیت دارند. زمانی که اساسا کار از تغییر کاربری گذشته است و بوروکراسی موجود و از درون تعدادی ماده و تبصره حداکثر به گرفتن جریمه از متقاضی و تداوم یک چرخه باطل بسنده می‌کند. آنچه انگیزه این نوشتار شد، اصلاح قوانین واگذاری ارضی ملی به متقاضیان اجرای طرح‌های اقتصادی است. مواد تبصره‌های ضوابط واگذاری اراضی منابع ملی و دولتی برای طرح‌های کشاورزی و غیرکشاورزی موضوع ابلاغیه شماره ۲۲۶/۰۲ مورخ ۸۷/۲/۳ فصل ۴ (نظارت بر اجرای طرح‌ها) و به‌خصوص فصل ۵ (نحوه فروش و انتقال قطعی اراضی واگذاری) به‌طور قطع نیاز به بازنگری راهبردی دارد.کمیسیون‌های پیشنهادی در فصول ۳ و ۴ این دستورالعمل عمدتا تابع یک ساختار مشترک بوده و بنابراین تنها کافی است که رئیس سازمان متبوع آنان با مداخله رانت‌آلود اعمال نفوذ کند. دیگر آنکه اساسا نهاد کارآمدی برای تأیید طرح‌های توسعه‌ای پیش‌بینی نشده است. ترکیب اعضای کمیسیون‌ها هم برای موافقت و هم برای نظارت به گونه‌ای است که نف کرد در تشکیل پرونده دخالت می‌کند و سایر اعضا با امضای نامدین خود به آن مقبولیت قانونی می‌دهند. در امر نظارت نیز سازوکار مدون و جامعی که کاملا فسادزدا باشد، پیش‌بینی نشده است. اما مهم‌ترین ضعف این دستورالعمل مرحله فروش و انتقال قطعی اراضی (فصل ۵) است. در بند الف ماده ۳۲ اظهار می‌شود: «زمین واگذارشده موضوع مواد ۳۲ و ۳۳ طبق قرارداد پس از اجرا با به بهره‌برداری رسیدن کامل طرح و تأیید عوامل نظارتی و در صورت درخواست متقاضی به قیمت روز تقویم و ارزیابی و به مستأجر اعلام می‌شود. انتقال قطعی ظرف مدت تعیین‌شده و پس از واریز وجه در مهلت قانونی صورت می‌پذیرد».

در چنین نگاهی به اراضی ملی پرسش‌های زیادی متبادر می‌شود. مگر زمین کالایی قابل تولید است که در هر بازه زمانی بتوان آن را به نام و بهانه سرمایه‌گذاری و کارآفرینی به متقاضی حقیقی و به‌طور دائم واگذار کرد؟ اگر چنین روندی ادامه یابد اساسا آیا زمینی برای تداوم برنامه‌های موسوم به توسعه برای نسل‌های آینده باقی می‌ماند؟

مرضیه امیری: تعدادشان به ۳۸۳ عدد می‌رسد؛ شرکت‌ها و بانک‌های دولتی که از بودجه دولت تغذیه می‌کنند؛ اما هیچ‌کس جز خودشان نمی‌داند چه رابطه مالی‌ای با دولت دارند، اعتباری که سهم بیش از ۷۴ درصدی از منابع و مصارف بودجه دارد، صرف چه اموری می‌شود؟ چقدر حقوق، مزایا و پاداش به کارکنان و مدیرانش تعلق می‌گیرد و چقدر از درآمدهایشان به خزانه واریز می‌شود؟ هیچ گزارش مالی مکتوبی نه‌تنها در دسترس عموم بلکه در دسترس سه قوه هم برای پاسخ به این سؤال‌ها قرار نمی‌گیرد. حالا مجلسی‌ها مصوبه‌ای را تصویب کرده‌اند که یک گام اولیه نه برای تغییر روند مالی شرکت‌های دولتی بلکه برای شفاف‌شدن عملکرد مالی آنهاست. طبق مصوبه بند الحاقی ۵ تبصره بودجه ۹۸، دولت مکلف شد سود

و زیان، سود دریافتی و میزان سهام دولت در این شرکت‌ها را به تفکیک هر شرکت، در گزارش‌های عملکرد مالی دولت منعکس و به‌روزرسانی کند. هر چند مصوبه دیروز مجلس را نمی‌توان پایانی بر فساد موجود فرض کرد؛ اما گام اولی برای ایجاد شفافیت ازدست‌رفته این شرکت‌هاست. حالا باید دید شرکت‌های دولتی که سال‌هاست بدون ارائه گزارش حسابرسی درآمد کسب کرده و خرج کرده‌اند و هیئت‌مدیره منصوب می‌کرده‌اند، آیا تن به شفافیت بودجه‌ای خواهند داد؟

درآمدها چقدر است و کجا می‌رود؟

به گزارش «شرق»، دیروز مجلسی‌ها در جریان بررسی لایحه بودجه ۹۸، مصوبه‌ای را به تصویب گذاشته‌اند که آن را می‌توان قدم اولی در راستای ایجاد شفافیت دالان تاریک تودرتوی شرکت‌های دولتی دانست. نمایندگان دولت را مکلف کردند بودجه تفصیلی شرکت‌های دولتی را در پیوست گزارش بررسی به مجلس ارائه کنند. این اتفاق برای اولین‌بار است که می‌افتد. تا پیش از این هیچ گزارش عملکرد مالی از چگونگی دخل‌وخرج شرکت‌های دولتی موجود نبود و نیست. هر شرکت دولتی به شکل جزیره‌ای دخل و خرجش را پیش می‌برد و بودجه دریافتی را هزینه و درآمدهایی را به خزانه واریز می‌کند؛ اما التزام عملی و قانونی برای ارائه گزارش مالی مبنی بر اینکه بودجه کجا خرج می‌شود و چقدر از درآمدش به خزانه واریز می‌شود، وجود ندارد. هر چند بودجه شرکت‌های دولتی هرساله به‌همراه بودجه عمومی به قوه مقننه تقدیم می‌شود، ولی نمایندگان عملا بودجه این شرکت‌ها را بررسی نمی‌کنند، زیرا بررسی بودجه شرکت‌های دولتی علاوه بر صرف زمان بسیار، نیازمند وجود گزارش‌های عملکرد شرکت‌ها در سال‌ها گذشته است که این گزارش‌ها نیز در زمان بررسی بودجه شرکت‌ها، ارائه نمی‌شوند و در نهایت آنچه در لایحه

مرضیه امیری: تعدادشان به ۳۸۳ عدد می‌رسد؛ شرکت‌ها و بانک‌های دولتی که از بودجه دولت تغذیه می‌کنند؛ اما هیچ‌کس جز خودشان نمی‌داند چه رابطه مالی‌ای با دولت دارند، اعتباری که سهم بیش از ۷۴ درصدی از منابع و مصارف بودجه دارد، صرف چه اموری می‌شود؟ چقدر حقوق، مزایا و پاداش به کارکنان و مدیرانش تعلق می‌گیرد و چقدر از درآمدهایشان به خزانه واریز می‌شود؟ هیچ گزارش مالی مکتوبی نه‌تنها در دسترس عموم بلکه در دسترس سه قوه هم برای پاسخ به این سؤال‌ها قرار نمی‌گیرد. حالا مجلسی‌ها مصوبه‌ای را تصویب کرده‌اند که یک گام اولیه نه برای تغییر روند مالی شرکت‌های دولتی بلکه برای شفاف‌شدن عملکرد مالی آنهاست. طبق مصوبه بند الحاقی ۵ تبصره بودجه ۹۸، دولت مکلف شد سود

به‌عنوان بودجه شرکت‌های دولتی درج می‌شود، به تصویب نمایندگان مجلس می‌رسد؛ بنابراین می‌توان گفت عملا بیش از ۷۰ درصد از بودجه هرساله بدون آنکه نمایندگان آن را بررسی کنند، تصویب می‌شود. همین موضوع هاله ابهامی دور روند مالی شرکت‌های دولتی ایجاد کرده که از سویی آنها را به محل فساد و توزیع رانت تبدیل کرده و از سویی دیگر هر سال بر حجم افزایش بودجه این شرکت‌ها افزوده است. هر چند هیچ تصویر شفافی از بودجه شرکت‌های دولتی در دسترس نیست، اما ترکیب آن می‌تواند نمایی کلی از انحصارگری موجود در این بخش به دست دهد. وقتی از رقم هزارو ۲۷۰ هزار میلیاردتومانی بودجه شرکت‌های دولتی سخن به میان می‌آید، یک نکته بیش از هرچیز برجسته است: بیش از ۶۰۰ هزار میلیاردتومان این رقم تنها به دو شرکت اختصاص دارد. شرکت ملی نفت حدود ۳۰ درصد و شرکت ملی پالایش و پخش حدود ۲۵ درصد یا به تعبیر دیگر این دو شرکت درمجموع ۵۵ درصد از کل منابع و مصارف شرکت‌های دولتی را به خود اختصاص داده‌اند؛ یعنی معادل حدود یک‌سوم کل بودجه منابع و مصارف کشور. جالب اینجاست که افزایش درآمدهای این شرکت‌ها به‌دلیل افزایش نرخ ارز بوده، اما درآمدهای ارزی این شرکت‌ها نسبت به سال گذشته نه‌تنها افزایش نیافته، بلکه مقداری کاهش را نیز نشان می‌دهد. همچنین سال‌به‌سال بر تعداد شرکت‌های زیان‌ده دولتی اضافه می‌شود، تاجایی‌که تعداد شرکت‌های زیان‌ده امسال از ۹ شرکت به ۶۵ شرکت در لایحه بودجه ۹۸ رسیده است که در واقع ۱۷ درصد از ۳۸۳ شرکت دولتی موجود زیان‌ده هستند.

برداشتن گام اول برای شفافیت شرکت‌های دولتی

هر چند مصوبه روز گذشته مجلس را نمی‌توان پایانی بر فساد موجود فرض کرد؛ اما گام اولی برای ایجاد شفافیت ازدست‌رفته این شرکت‌هاست. طبق

مجلسی‌ها دولت را مکلف به ارائه سند دخل و خرج شرکت‌های دولتی کردند

کارنامه سود و زیان دولتی‌ها روی میز

جزء ۷ بند الحاقی ۵ تبصره ۲ این لایحه، دولت مکلف است بودجه تفصیلی شرکت‌های دولتی را که حداکثر تا پایان آبان‌ماه هر سال به تصویب مجامع آنها می‌رسد، در یک پیوست جداگانه تهیه و به‌همراه لوایح بودجه کل کشور برای بررسی به مجلس شورای اسلامی ارائه کند. مجامع عمومی شرکت‌های دولتی مکلف‌اند ضمن رعایت کامل ماده «۷۵» قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) درخصوص اصلاح بودجه تفصیلی شرکت، از هرگونه تغییر در هزینه‌های پرسنلی اعم از حقوق و مزایا و سایر پرداختی‌های رفاهی به پرسنل شرکت و کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری اجتناب کنند.

جزء ۸ بند الحاقی ۵ تبصره ۲ این لایحه هم می‌گوید: سازمان برنامه و بودجه کل کشور موظف است با همکاری وزارت نفت، نسبت به تنظیم روابط مالی جدید بین دولت و شرکت‌های اصلی وزارت نفت (شرکت ملی نفت، شرکت ملی گاز، شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی و شرکت ملی صنایع پتروشیمی) طرف شش‌ماهه اول سال ۱۳۹۸ اقدام و پس از اخذ مجوزهای قانونی، در پیوست جداگانه‌ای، مبنای تهیه بودجه سال ۱۳۹۹ قرار دهد.در واقع سازمان برنامه و بودجه کشور موظف است علاوه بر بودجه شرکت‌هایی که مجموع سهام دولت و زیرمجموعه‌های دولتی در آنها بالای ۵۰ درصد است، اطلاعات مربوط به تمامی شرکت‌های را که مجموع سهام دولت و زیرمجموعه‌های دولتی در آنها کمتر از ۵۰ درصد است، به تفکیک میزان سهام، مبلغ سود سهام واریزی و اطلاعات عملکردی را به صورت مستقل در پیوست ذی‌ربط لایحه بودجه ۱۳۹۹ درج و ارائه کند. دولت (خزانه‌داری کل کشور) مکلف است سود و زیان، سود دریافتی و میزان سهام دولت، بابت این شرکت‌ها (شرکت‌هایی که سهم دولت در آنها کمتر از ۵۰ درصد است) را به تفکیک هر شرکت، در

گزارش‌های عملکرد مالی دولت منعکس و به‌روزرسانی کند.

منابع عمومی در جیب واحدهای سیاسی

فرهاد خان‌میرزایی، کارشناس اقتصادی در حوزه شفافیت بودجه در گفت‌وگو با «شرق»، تأثیر این مصوبه بر روند مالی شرکت‌های دولتی را این‌گونه شرح داد: زمانی که از شرکت دولتی صحبت می‌کنیم، منظور دو نوع شرکت است؛ دسته اول شرکت‌های موسوم به شرکت‌های نسل اول هستند که خود دولت سهامدار آنهاست و دسته دوم که به آنها شرکت‌های نسل دوم گفته می‌شود، شرکت‌های دولتی سهام‌داران آنها هستند. ذیل برنامه سوم توسعه قرار بر این شد شرکت‌های نسل دوم در شرکت‌های مادر تخصصی ادغام شوند اما در برنامه چهارم تصویب شد که

این امکان را به شرکت‌های دولتی می‌داد تا باز هم شرکت‌های زیرمجموعه تأسیس کنند. ما سازوکار شفافیتی برای پیشرفت این شرکت‌ها نداریم. در فصل بودجه عملا فرصت بررسی شرکت‌های دولتی به دست نیامده و باید استانداردهای روشن حسابرسی ایجاد کنیم تا روند مالی این شرکت‌ها طبقه‌بندی شود. او اضافه کرد: شرکت‌های دولتی در بعد مالی بده‌بستان‌ها به دستگاه‌های ذیل خود دارند. خود دستگاه‌ها تمایلی ندارند شرکتی که آورده مالی دارد واگذار کنند. دولت هم چون با تنگنای مالی روبه‌روست، برایش مهم است وضعیت مالی خود در قسمت دارایی‌ها را بداند اما مدیریت دولت در این قسمت ضعیف است و نه‌تنها از دارایی‌ها بلکه از میزان بدهی خود هم به طور کامل خبر ندارد. شرکت‌های دولتی با بودجه عمومی از چند طرف در ارتباط هستند. سود سهام و مالیات این شرکت‌ها به دولت منتقل و زیان آنها نیز توسط دولت جبران می‌شود. اما این ابعاد روشن نیست و خود این موضوع مسئله‌ساز است. به گفته خان‌میرزایی هم از منظر کنترل شرکت‌ها و تصاحب هیئت‌مدیره و هم از درآمدها منفعای را ندیده‌ایم می‌شوند، منتها مصوبه مجلس فقط یک گام اولیه است. او ادامه داد: ما انتظار نداریم با این مصوبه تغییری در این وضعیت ایجاد شود؛ باید یک سیستم استاندارد حسابرسی روشن شکل بگیرد. اطلاعات تفصیلی این شرکت‌ها باید در اختیار عموم قرار بگیرد تا به شکل عمومی ارزیابی روی عملکرد این شرکت‌ها صورت بگیرد.این کارشناس اقتصادی تأکید کرد: در قدم بزرگ‌تر باید به این سمت پیش برویم که هر واحدی از منابع بودجه خود را به‌طور کامل مشخصات را حل کند؛ زیرا هر یک ریالی که از منابع عمومی دریافت می‌کنند، حسابرسی عمومی داشته باشند.

مركز پژوهش‌های مجلس گزارش داد

آبرفتن بودجه فصل آب

می‌دهد. براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس بررسی مصوبات کمیسیون تلفیق لایحه بودجه ۹۸، نشان می‌دهد که به غیر از موارد محدود، لایحه بودجه بخش آب تفاوت چندانی پیدا نکرده است. براساس این گزارش بودجه برنامه‌های «مهندسی رودخانه و سواحل» و «بهبود بهره‌برداری و حفاظت از منابع آب» در مقایسه با قانون بودجه سال ۹۷ کاهش داشته است و هیچ سهمی برای طرح‌های بخش آب از محل صندوق توسعه ملی برای طرح‌های بخش آب در نظر گرفته نشده است. البته عباس پای‌زاده، عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع، گفت‌ها در تراز مالی خود دچار مشکل هستند، او تأکید می‌کند: کاهش منابع مالی بخش آب احتمال دارد فرصت‌های بیشتری پیش بیاورد؛ زیرا مشکل اصلی بخش آب مسئله مالی نیست. کل اعتبارات مربوط به حفاظت هم در مقایسه با دیگر کارهای اجرایی، نسبت کمی را به خود اختصاص می‌دهد و دو درصد از کل اعتبارات به بخش حفاظت و مهندسی رودخانه می‌رسد.

پیشنهادی برای اجرای سیستم نوین آبیاری

در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، بر پی‌فایده‌بودن اختصاص اعتبار به اجرای سامانه‌های نوین آبیاری به اشاره شده است. کارشناسان این مرکز در گزارش خود تأکید کرده‌اند که اجرای روش‌های نوین آبیاری براساس گزارش‌های جهانی بی‌فایده بوده و تأثیری در بهبود وضعیت منابع آب ندارد. پیشنهادهایی را هم برای مفید واقع‌شدن بودجه‌های صرف‌شده در این حوزه ارائه کرده‌اند؛ ازجمله اینکه به ازای هر متر مکعب آب، عوارضی از مصرف‌کننده گرفته شود تا صرف نصب کنتور هوشمند، اجرای برنامه‌های تعادل‌بخشی دشت‌ها و ایجاد تشکل‌های آب‌بران و... نشود. همچنین استان‌ها مکلف شوند منابع درآمدی حاصله را در همان استان و دشت‌های ذی‌ربط هزینه کنند؛ اما آیا اجرای روش‌های نوین آبیاری در مزارع کشاورزی به‌واقع بی‌فایده است و تأثیری در بهبود شرایط منابع آب زیرزمینی ندارد؟

عضوانجمن صنفی صنایع روغن نباتی ایران هشدار داد

تشکیل بازار سیاه روغن

● حسین نیکخواه، عضو انجمن صنفی صنایع روغن‌نباتی ایران، با اشاره به سابقه فعالیت مجموعه مارگارین گفت: این شرکت در سال ۱۳۳۲ با برند خروس که قدیمی‌ترین برند روغن‌نباتی است افتتاح شد و اکنون هلدینگ توسعه صنایع بهشهر سهام‌دار اصلی آن است. این شرکت سهمی عام است و به‌تازگی جشن ۶۵سالگی خود را گرفته است و سهم ۱۵درصدی از بازار روغن کشور را در اختیار دارد و دومین تولیدکننده روغن خوراکی است. در بازدید خبرنگاران از شرکت تولید روغن مارگارین، مدیرعامل این شرکت گفت: عمده تولید این شرکت روغن صنعت و صنف است که برای شیرینی‌پزی‌ها، کارخانجات کیک و کلوچه و کنسرو تولید می‌شود و ۳۰ درصد تولید متعلق به روغن خانوار است. ما در سال جاری تا تیرماه که صادرات روغن مجاز بود توانستیم ۲۱ میلیون یورو صادرات به افغانستان، عراق و کشورهای سی‌ای‌اس داشته باشیم اما یک‌شبه به دستور وزیر وقت صنعت، صادرات ممنوع شد و این مسئله علاوه بر اینکه به اعتبار و تعهدات بین‌المللی شرکت ضربه زد باعث شد برنامه‌های تولید ما نیز که یک‌ماهه تنظیم می‌شود و بر اساس سفارش مشتریان است، کاملاً به هم بریزد. عضو انجمن صنفی صنایع روغن نباتی ایران افزود: به دلیل یک‌شبه‌بودن تصمیمات اکنون ۸۰۰ تن روغن در گمرکات مختلف کشور زیر باران و برف مانده و چون پروانه بهداشت آنها صادراتی است، نمی‌توان برای داخل، مصرف کرد از طرف دیگر هم نمی‌گذارند صادر نشود و این روغن‌ها همین‌طور مانده است. نیکخواه با انتقاد از روند قیمت‌گذاری تعزیراتی روغن گفت: ۹۲ درصد مواد اولیه سا وارداتی است؛ هم‌زمان با افزایش قیمت ارز قیمت روغن خام و نهاده‌ها در سطح بین‌المللی افزایش یافته؛ از سوی دیگر چون تحریم مستقیم هزینه‌های ما به‌خصوص در بخش خرید به شدت بالا رفته زیرا دیگر شرکت‌های عمده تأمین‌کننده روغن با ما کار نمی‌کنند و ما مجبور شده‌ایم به سمت واسطه‌ها برویم؛ همین به‌صرفه‌نبودن باعث شده که ما خط تولید روغن حلب ۱۶کیلوپی خود را تعطیل کنیم تا مقداری از زیان‌دهی شرکت کم شود.

وی ادامه داد: روزی نیست که از شهر یا استانی خبری به من نرسد که کمبود روغن به‌خصوص در حوزه صنف و صنعت وجود دارد. اگر وضعیت قیمت‌گذاری اصلاح نشود ما در آینده شاهد آشفتنی خواهیم بود چون شرکت‌ها سعی می‌کنند به هر طریقی از زیان‌دهی خارج شوند. ما روی هر حلب ۱۶کیلوپی روغن ۲۰ هزار تومان ضرر می‌دهیم، نکته دیگر آنکه اکنون شب عید است و پس از آن به فاصله کمی ماه رمضان شروع می‌شود که در این دو برهه اوج مصرف روغن است و باید برای وضعیت بازار فکری شود. اکنون بازار سیاه تشکیل شده اما به جای اینکه تولیدکننده سود ببرد دلالت‌ها این وسط سود کلانی می‌برند.

نیکخواه تصریح کرد: برای تعادل در بازار نیازمند افزایش حداقلی ۲۰ درصدی قیمت روغن هستیم.

مجموعه اکومال پیش از پایان سال جاری به بهره‌برداری می‌رسد

● مجموعه تجاری، تفریحی «اکومال» کرج با تکمیل فاز دوم، پیش از پایان سال جاری به بهره‌برداری کامل می‌رسد. این مجموعه با قرارگرفتن در منطقه زکان نو دسترسی ساکنان مناطق فردیس، محمدیه و مناطق جنوبی شهرستان کرج را به مایحتاج زندگی‌شان با قیمت مناسب آسان کرده است. آغازبه‌کار اولین شعبه هایپرمارتار استان البرز در این مجموعه و افتتاح پارکینگی با ظرفیت هزار خودرو و به صورت کاملاً رایگان، عملا کار را برای خرید هفتگی خانواده‌های آسان کرده است. در مجموعه اکومال بسیاری از تولیدکنندگان ایرانی (به‌ویژه در حوزه پوشاک) محصولات‌شان را با نام و برند ایرانی خود و با قیمتی مناسب‌تر به مشتریان عرضه می‌کنند.

مجموعه اکومال در این زمینه برای تولیدکنندگان ایرانی تسهیلاتی هم قائل شده است. این مرکز تجاری و تفریحی موجب اشتغال مستقیم هزارو ۴۰۰ نفر از جوانان منطقه شده است که در بخش‌های مختلف سوپرمارکت، سالن‌های سینما، سالن‌های همایش و رستوران‌ها مشغول به کار خواهند بود.

در ساختمان اکومال اولویت در حفاظت از محیط زیست با مصرف بهینه انرژی و تشویق عموم به همزیستی با طبیعت بوده است. ازاین‌رو با تخصیص ۵۰ درصد از فضای داخلی مجموعه به مشاعات، راهروهای وسیع و امکان استفاده از حداکثر نور خورشید، محیطی دلپذیر برای بازدیدکنندگان ایجاد شده است.